

D V C A T V S  
A N D E G A V E N S I S,  
vulgo  
A N I O V.

*Nomina.**Limites.**Flumina.*

Vi nobis Andegavenses, Plinio Andegavi appellantur, Cæsarri Andes, Andicavi Ande-  
nas, Ptolemæo. Vulgo Duché d' Anjou, L'Evesché d' Angiers. Incipit autem Ducatus Andegavensis à vico Choufay, & definit in-  
ter Moncontour & Herraut, ubi initium Pictavien-  
sis territorii, quod illi à Meridie. Ad ortum Tu-  
rones habet, Touraine, ad Septentrionem Comi-  
tatus, qui vulgo Maine & Laval, ad Occidentem  
denique Britanni sunt. In ea Provincia plus  
quam XL sunt fluvii, quos omnes fere Ligeris  
excipit. stagnorum & lacuum magnus nume-  
rus, uti & paludum & fontium. Et quanquam non late protendatur, attamen limitum suorum  
angustiam solo fertili ac rerum ad vitam necel-  
fariarum ubere proventu compensat. Alba vi-  
na, magnopere commendata, interque Gallia  
vina nobilissima, profert. Propter collum &  
tumulorum frequentiam montosa & inæqualis  
est. Planitiem silvæ, proceris arboribus umbro-  
sæ, necnon prata pascuaque viridantia illustrant.  
Metropolis ipsa ANDEGAVVM, vulgo Angiers  
dicta, ad Meduanam fluvium sita est, qui eam  
in duas partes dispescit, quarum una meridiem  
& orientem, altera occidentem prospicit. In  
Orientali parte templa sunt, S. Mauritii, basilica  
S. Ioannis, nunc S. Iuliani dictum, S. Maurilli,  
S. Petri, S. Martini, aliaque. In Occidentalni  
parte, quæ minima est, templa sunt S. Trinitatis,  
& S. Laurentii Cœnobium, S. Iohannis, Car-  
melitanorum & Augustianorum monasterium.  
Initio quidem, priusquam Ioannes Sansterre co-  
gnominatus, ex familia Andegavensi, regnum  
ad eptus esset, solum versus Orientem urbs ap-  
parebat, postea Ioanne Galliarum rege designato,  
altera pars ad Occidentem, quæ prius vacua  
ac deserta, variis ædificiis ornari, urbisque po-  
mœria dilatari cœperunt. Mercatores antiquo  
civium Romanorum jure fruuntur, etiam cu-  
dendæ monetæ. Virbis præsidarii singularibus  
privilegiis gaudent, & ab omni onere subsidio-  
rum immunes sunt. Antiquitatis evidens testi-  
mori i m præbet locus ille Grohan dictus, in quo  
Theatrum à Romanis constructum fuit, cuius  
collapsæ parietinæ murorumque reliquæ ad-  
huc apparent, quo loci etiam veterum Impera-  
Gallia.

torum numismata non raro effodiuntur. Vnde  
liquet, hanc molem eo fini à Præsidibus Provin-  
ciarum quondam erectam, ut populo ibi ludos  
ac spectacula exhiberent, simulque gratam Cæ-  
sarum memoriam illis redderent. Nec minus  
celebrem facit urbem ordo Ecclesiasticus, &  
templa quamplurima, Episcopo civilem & Ec-  
clesiasticam jurisdictionem simul exercente, id-  
que ex plenaria ac generali illa potestate, quam  
veteres olim Reges ac Imperatores, Episcopalis  
dignitatis illustrandæ gratia, quoad feuda & Ju-  
risdictiones, illis indulserent. Ad Christianam reli-  
gionem conversi dicuntur Andegavenses, eo  
ipso tempore, quo D. Julianus Cenomanis  
Euangelium prædicaret. Qui posteaquam lon-  
go tempore ibi concionatorem egisset, Maine-  
am tendens, comitem suum, nomine Defenso-  
rem, pietate ac religione præstantem virum, fi-  
bi substituit. Qui etiam primus ejusdem urbis  
Episcopus fuit, cui Apothemius successit, dein  
Prosper, post Maxillus, quibus amplissima, cla-  
rissimaque magnarum virtutum constituta sunt  
monumenta. Quintus numero Episcopus fuit  
S. Renanus, & S. Breton decimus, S. Andovi-  
nus decimustertius, S. Lecinus decimusquartus,  
comes Andegavensis circa annum 581, deci-  
musquintus, S. Magnebodus XVI, S. Lupus  
XVII, S. Ioannes Michael LIX. & recensentur  
usque ad tempora Caroli IX Episcopi sexaginta  
quinq; rerum gestarum & virtutum ornamen-  
tis splendidissimi. Ecclesia Andegavensis pluri-  
ma ac opima beneficia, opulentas Abbatias,  
Prioratus, Præposituras ac Collegia habet, cum  
in urbe, tum etiam extra, de quibus omnibus  
adeantur Annales Andegavensium, in priore  
parte, cap. 6. Bertrada cognomento Pulbra, quam  
rex Philippus, repudiata uxore, sibi sociaverat,  
castellum Andegavense restaurari curavit. Co-  
mites enim superioribus temporibus non ibi,  
sed Tourainæ commorati sunt. Sed nec illud  
prætereundum silentio reor, quod Ludovicus  
hujus nominis secundus, pro incremento urbis  
hujus, Academiam anno 1398 fundaverit, pri-  
vilegiisq; ac immunitatibus variis decoraverit.  
Vnum enim hoc efficere studebat, ut Andega-  
vum præ aliis civitatibus magnificentia, splen-  
dore ac fama polleret. Omnia, quos in hac  
Academia olim Iura, aliasque facultates publice  
professos, ob eximias scientiæ & doctrinæ lau-  
des suspicimus ac veneramus, præ ceteris clau-  
ruerunt, D. Guilielmus du Pojet, Franciæ Can-

*Metropolis  
descriptio.**Academiam*

D d

cella-